

vol. 3-December 2016

EGMONTIANEREN

-I DENNE SØDE JULETID

THE MOTH OVERLORD
SIDE 9-ROTTEN
MOVING TO EGMONT
THE PEJS WATCH

FOLKET BAG

Aksel Sønderby Nathan
Redaktør, skribent & fotograf
G14

Anders Wulff Kringelbach
Layouter
M16

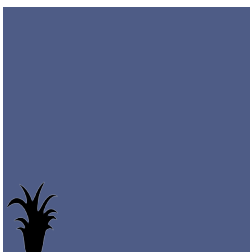
Andreas Volquartz Overgaard
Skribent
M14

Astrid Ellermann-Aarslev
Skribent
Ny2

Ditte Von Staffeldt
Skribent
Ny6

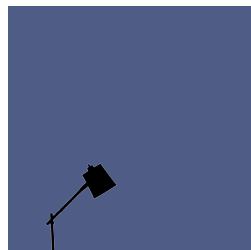
Emma Bohn Vinkel
skribent
G16

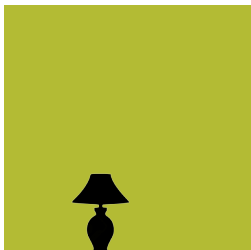
Katrine Skovengard
Skribent
Ny2

Kåre Skinnbach
Skribent
G12

Laura Bonde
Redaktør, layouter & skribent
G14

Line Nørgaard Jørgensen
Skribent
G16

Luka Nielsen Roné
Layouter
G16

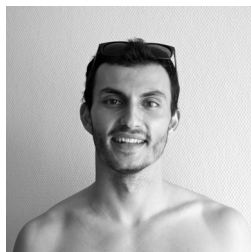
Marie Heldgaard Seestedt
Skribent
Ny3

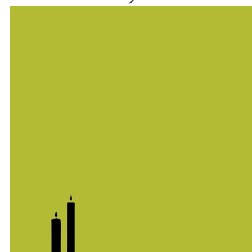
Marika Nathalie Thustrup
Skribent
Ny3

Morten Wendler Jørgensen
Skribent
G18

Nicklas Johansen
Skribent
Ny2

Nonnen
Skribent & Redaktør
Ny5

Sarah Vase Kvist
Skribent
NY6

Thomas Langemark Trojahn
Illustrator
G14

Thyge Søndertoft Pedersen
Skribent
Ny6

INDHOLD

- 1.....Forside
- 2.....Redaktionen
- 3.....Leder
- 4..... En anmeldelse: Egmontrevyen 2016
- 6..... Fristelser
- 7..... Egmont Lounge-Lovers: Mere Café til Café Irgens!
- 8..... På jagt efter køkkengadgets
- 10.... The Pejs Watch
- 12.... Moving to Egmont
- 13... Kravlerotter
- 15....Stemmingsbilleder
- 16....Side 9-Rotten Peter
- 18....Hvilket udvalg er du?
- 19....Reportage fra AU's juleløb
- 20....Brevkassen
- 21....Mythbusters
- 22....Humans of ACU
- 24....The Moth Overlord
- 26....Udvalgsbazar vol. 3
- 28....Reportage fra fodboldturneringen d. 19. nov.
- 30....EPO
- 31....Bagsidestriben

Egmontianeren er trykt hos Jensen Print. 3. udgave 2016.
Forsidefoto: Aksel Nathan

LEDER

Af Aksel Sønderby Nathan & Nonnen

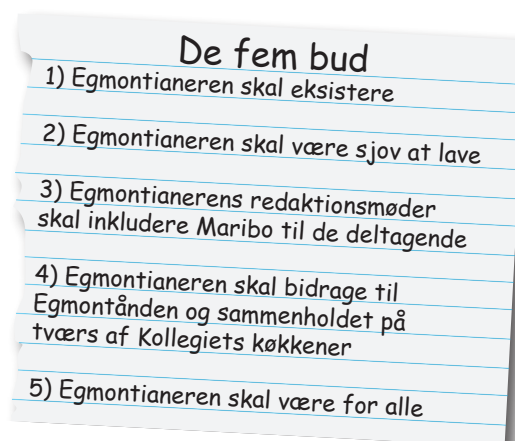
Det er koldt derude. Udenfor hotellets mure forsvinder David Bowie, Prince og Leonard Cohen, mens Nigel Farage, Marine Le Pen og Donald Trump træder ind på verdensscenen i stedet. Herhjemme sørger Pernille Vermund og Inger Støjberg for, at klimaforandringernes temperaturstigninger udlignes af kølige smil foran teltlejre og lukkede grænser for flygtninge. Jo, der er så sandelig al mulig grund til at samles i hygebunker i sofaerne med en lunende Maribo i hånden. 2016 har været et hårdt år.

Oveni alt dette straffes kollegiet nu af stilleperioden, der som et billigt statisk elektrisk tæppe fra IKEA har lagt sig over kollegiet. I modsætning til sin slægtning, som ligger i ungsommeren, har vinter-stilleperioden udelukkende et formål: At få alle os hårdtarbejdende studerende ned med nakken. Stilleperioden i december er noget, fanden har skabt i vrede.

Nu lukker vi os inde i vores små pupper af eksamen-sangst og stress. Alle kollegiets beboere har travlt under stilleperioden, men Danmark og verden har nu mere end nogensinde brug for mennesker, der uddanner sig. Ligegyldigt hvor hårdt og umenneskeligt lang eksamensperioden kan føles, har verden

brug for, at vi udsætter os selv for dette mareridt. Verden har brug for dig og din vinterdepression! Som oplyste, åbne og tolerante unge mennesker er vi det stærkeste våben mod den ondskab drevet af uvidenhed, der langsomt men sikkert ser ud til at opæde Vesten.

Så LÆS på livet løs og se frem til den frihed som din

Opfordring

Her fra Egmontianerens side vil vi gerne opfordre alle beboere til at bidrage med ideer, billeder, artikler, kreative bidrag til EPO - eller noget helt andet, hvis man har lyst at sætte sit aftryk på næste udgivelse. Skriv til egmontianeren@ehp.dk.

EN ANMELDELSE: EGMONTREVIEN 2016

Af Luna Langfinger og Karina Krampe

Madklubben er rykket frem så man kan nå at komme ned i perronen for at stå i kø sammen med sine gangfæller. Alligevel er man ikke blandt de første, for alle vil gerne have de forreste pladser. De mange glade og ivrige kollegianere må væbne sig med tålmodighed før de kan komme ind på plads. Mange har medbragt øl til ventetiden i salen, og jo tættere på starttidspunktet vi kommer, jo mere spændt og utålmodig bliver stemningen. Salen er fyldt til premieren og selv eforen og hans kone er kommet for at støtte op om dette års revy.

Musikken går i gang og det vrimler med håndværkere på scenen - ligesom alle andre steder på Egmont. "Egmontrevyen: Under ombygning - License to Drill" indstillede manges tanker på at der skulle laves sjov med al den ombygning, der fra tidligt om morgenen holder indtil flere egmontianere vågne hver dag - og vi havde gættet rigtigt. Emnet blev grebet og brugt på en fed måde.

Allerede i første akt bliver det understreget, at håndværkerens "license to drill" ikke er det eneste, der holder en træt egmontianer vågen i nattens løb. "Søvnløs i fis-mol" tog alle på stolekanten og førte os fra patter over til pik og fisse.

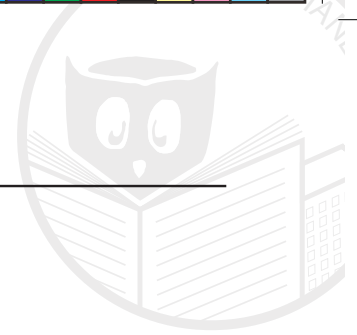
Dybt sjofelt og tåkrummende (morsomt), ville nogen mene. Men følelserne til trods så ramte det plet, for man har ikke boet på hotellet uden at høre på at andre har sex, når man prøver at sove. Tilråb, hujen og klap fra publikum understregede genkendelsen.

Sketch efter sketch griber fat i emner, der alle er superaktuelle for en egmontbeboer. Især "License to license" bragte gys gennem salen og gjorde billedet af den frygtede licensmand endnu mere frygteligt. Dog fik man i sketchen også en ny sympati for den stakkels mand, der endeløst banker på hotellets mange døre. Og det tror vi, han vil blive ved med.

Nogle sketches brændte selvfølgelig mere igennem end andre. Vi kommer på en rutsjebanetur gennem sindsstemninger - det hylende morsomme. Undren, genkendelse, skam, "License to license bragte gys gennem salen og gjorde billedet af den frygtede licensmand endnu mere frygteligt" gys, tilfredsstillelse, *gab* og begejstring. Sagt på en anden måde: Det har nok ramt den relativt brede målgruppe af studerende.

Men det er ikke kun egmontrelaterede emner, der bliver grebet. Vi bevæger os også uden for Egmonts interne vægge. Spørger man rundt på køkkenerne er det "Et hav af søforklaringer", der står klare i hukommelsen. Her sang en feminin udgave af skatteminister Karsten Lauritzen sig igennem økonomiske forklaringer så ikke engang bandet kunne følge med. Netop denne sketch bragte det politisk-kritiske aspekt ind, som jo altid er godt, når der skal grines. Og så er det rart at se, at der også sker noget uden for Egmonts grænser.

Et andet indslag, der førte beboerne væk fra hotellet, var "Gudstjeneste i Taksigelseskirken". Selvom kirken blot ligger på den anden side af Jagtvej må man sige, at prædikener og salmer tvinger os væk fra vante rammer. Alligevel kunne man som tilskuer ånde lettet op idet seksuelle undertoner og sjofelheder bragte genkendelighed til revyen, og der er ingen tvivl om, at både skuespillere og publikum var stærkt underholdt. Efter pausen spidser stemningen mere til. Publikum er i godt humør, og det er til at mærke. Både på mængden og volumen af latter, men så sandelig også på antallet af øl, der vælter og klirrer mod stolene i salen... Men det var jo også mørkt!

Et andet og mere vellydende element, der runger i salen, er lyden af det dygtige band. Hold da op, hvor var de kompetente! Set fra anmeldernes side er musikken mindst ligeså vigtig som skuespillet, og vi kan ikke andet end at klappe i vores små hænder eller måske endda danse en lille dans over bandets præstation. Imponerende mange blæseinstrumenter og lækre sangerinder! Det til trods forlyder det fra køkkenerne, at lyden ikke lod musikken komme til sin fulde ret. Til premieren mærkes også musikernes og sangerens nerver. Til tider frembragte sangerne knap så rene toner, og det tabte publikum lidt. Men når lyden så slog igennem, da skabte foreningen af alle i det energiske band alligevel noget magisk.

Ingen revy uden syn-
gende egmontianere
- og det omfattende
egmontianere, vi
ikke lige havde for-
estillet os ville gribe
en mikrofon og kæle
for vores øregange.
Eller i hvert fald
prøve på det. Men
alle kan synge, det er
bare et spørgsmål om
træning. Med det sagt
er det selvfølgelig im-

ponerende, at de (de dejlige skuespillere) tør stille sig op foran et så skamløst forventningsfuldt publikum. En vis målgruppe havde dog ikke forventet, at de skulle rammes. Det har forlydt, at fynbo-sketchen var forkert og malplaceret. En generel undren har spredt sig for, hvorfor lige netop fynboerne skulle udstilles. Er det ikke en rum tid siden at vi var ne'e på den bære der?

"Til gengæld var vi ne'e med Jette og Anette. Et af årets hits, der ellers er blevet hørt til ukendelighed, fik nyt liv i form af kritik af den utilregnelige netforbindelse på kollegiet"

Til gengæld var vi ne'e med Jette og Anette. Et af årets hits, der ellers er blevet hørt til ukendelighed, fik nyt liv i form af kritik af den utilregnelige netforbindelse på kollegiet. Senere kom vores skønne kontordamer tilbage. Denne gang i en mere sexy version, og der lød igen tilråb og hujen fra publikum. En hyldest til vores elskede kontordamer var på sin plads - og vi sidder tilbage og tænker; langt om længe! Jans temperament er velkendt for alle og bruges så ofte, vi kan komme til det. Nyt, nyt, nyt.

Med disse ord skrevet sort på hvidt har vi netop gengivet Egmontrevyen 2016 i korte træk og håber, at læserne har fået et smil frem på læben ved genkaldelsen af de latterfremkaldende sketches og dygtige skuespillere. Vi på redaktionen var i hvert fald svært imponeret - på trods af mindre passende sketches og nerver, der sad uden på tøjet.

FRISTELSER

Dr. Nonzo

Det er efterhånden to uger siden, at stilleperioden for alvor gjorde sit indtog på kollegiet. Resterne efter årets sidste vennefest er for længst blevet skrabet op fra det kronisk klistrede kollegiegulv. Inden det var nået så vidt, havde Egmontianeren dog forsøgt at lokke deres faste festskribent Dr. Nonzo til vennefest, for at fortsætte sin søgen efter den egmontianske drøm.

Det var en lørdag eftermiddag sidst i oktober og jeg var nået til det punkt, hvor jeg havde besluttet mig for at ignorere den billet, jeg havde liggende til aftenens vennefest. Beslutningen skyldtes dels at mine hidtil forsømte studier var begyndt at snige sig op på mig, dels at jeg skulle op klokken syv dagen efter for at bidrage til Rigets videre velbefindende. Men da jeg på Facebook's chat kunne se mine andre venner hype hinanden til nattens kommende strabadser, blussede min Fomo alligevel op. Ti minutter i syv troppede jeg op i forhallen i lædertøj og politikasket: Mit bud på en midtvejskriseramt ægtefælle på vej til swingerklub. Vennefesten er en egmontiansk tradition, der er blevet holdt i hævd så længe den kollegiale hukommelse kan strække. Festen er hovedsageligt for gangfællernes venner, men bliver oftest også frekventeret af kollegianere fra andre køkkener. Vennefesten er derfor også det tidspunkt, hvor hvert køkken har muligheden for

“Ti minutter i syv troppede jeg op i forhallen i lædertøj og politikasket: Mit bud på en midtvejskriseramt ægtefælle på vej til swingerklub”

at vise de andre køkkener, at de er vildere end naboerne. Over tiden har hvert køkkens vennefest derfor udviklet unikke og traditioner og kendetegn selvom grundopskriften næsten altid er den samme: Drik den akavede stemning mellem de mange venner væk. Holdene begiver sig ud på det løbet og udsættes for ekstreme prøvelser som tøj-kæder og skateboard-stafet.

Når situationsfornemmelsen og blufærdigheden så småt er forsvundet, kulminerer det hele i Slyngelstuen til dødsfest og natmad.

”Jeg smutter altså efter løbet, så jeg kan komme op i god tid” svarer jeg på mine gangfællers positive overraskelse over at se mig. I modsætning til alle de andre hold til vennefesten, der akavet står og giver hinanden hånden og spørger ”Hvem er du så ven af?”, er vores

“Vi kender rutinen og hinanden og har derfor ingen grænser når det kommer til nøgenhed og fuldskab”

hold renblodet: Kun egmontianere. Vi kender rutinen og hinanden og har derfor ingen grænser når det kommer til nøgenhed og fuldskab.

Før man kan nå at sige: ”Jeg bliver nødt til at gå i seng nu” står jeg plørefuld midt i et ølsprudlende orgie, der på bedste stadionstil sjunger vores muterede kampråb ”DRØBEL PÅ PIKKEN” til melodien Guantanamo. Disharmonien er slående. Klokken er lige omkring slyngelstuens åbningstid og vores modstanderhold står grinende og filmer vores kommende fortrydelse og

“jeg småløber gennem underskoven for at nå væk fra mine medmennesker inden den croissant, jeg spiste til morgenmad kommer retur”

snapper det til hele København. De er passende nok er udklædt som vognturen - ungdommen har glemt hvordan man ter sig og vi må vise dem hvordan.

*

Dagen derpå. ”Allerød Sø er et smukt sted”, tænker jeg for mig selv, mens jeg småløber gennem underskoven for at nå væk fra mine medmennesker inden den croissant, jeg spiste til morgenmad kommer retur. Egmont; du er æblet i paradiset have.

EGMONT LOUNGE-LOVERS: MERE CAFÉ TIL CAFÉ IRGENS!

Det er lørdag morgen på Egmontfestival. Hovedet gør pænt nas efter de foregående dages farverige udskjelser, der er sat en dårlig actionfilm på den store fladskærm, og på sofabordet ligger resterne af et stort fad fedtede fritter med rigeligt remo. Men der er sket noget. Vi har fået en idé. En ret god én endda, taget de for hjerneaktiviteten mindre end ideelle omstændigheder i betragtning.

Cafeudvalget har lige været forbi med en skriftlig opfordring til køkkerne om at ansøge om café, og de citerer beskrivelsen af Café Irgens fra Egmonts hjemmeside. Caféen nævnes som stedet, hvor man kan "få en stille whisky" og afholde "digtoplæsninger" og mere i samme dur. Vi er flade af grin. Prøv med stedet, hvor man kan "jerne billige shots" og afholde "drunken danceoffs". Måske er det på grund af vores voldsomme festivaltømmermænd, men da vi er færdige med at grine, kommer vi hurtigt til at snakke om, at det egentlig er synd, at Café Irgens ikke er lidt mere, som den bliver beskrevet på hjemmesiden. At det er synd, at folk først kommer ned i cafeen, når de er for fulde til at have en samtale. At det er synd, at folk der skal tidligt op næste dag, slet ikke når derned. Vi beslutter os for at søge en café og gøre noget ved sagerne.

Resultatet blev afholdelsen af Café-Caféen d. 6. oktober. Vi stillede brætspil frem, og der blev spillet lækker live loungemusik og bluegrass. Caféen var propfuld kl. 22, selvom – eller måske netop fordi – der først blev skruet op for dansemusikken efter midnat. Det sidste

spil skak varede helt ind til Caféen lukkede kl 03.30. Det synes vi sgu var smukt!

Men helt ærligt: skak? Er Egmont Kollegiet ikke også et festkollegium? Jo! Og enhver, der i en weekend har befundet sig i Slyngelestuen, på et køkken eller på Jagtvej med udsigt til de snurrende discokugler, vil ikke være et sekund i tvivl om, at det forholder sig sådan. Sådan skal det også gerne blive ved med at være. Men Egmont er meget mere end billige Maribo og gennemførte temafester – det er også et af de mest sociale kollegier i København. Vi har fælles traditioner som Lucia-optog, madklubber og morgenfødselsdage, og vi engagerer os i fælles sager som miljø, fodbold, sauna og – ja – bladskrivning. Vi er fælles om at hamre til AU-fester og til festivalen – og til at julehygge og grille i haven om sommeren.

Hvorfor ikke bruge caféen til et fælles sted, hvor der er plads til begge dele? Et sted der indeholder 'den hele fest' med alle kollegiets køkkener? Hvor køkkenerne kan samles og medbringe deres hygge i form af drinksklubber, Irish Coffee og kage – og festen kan tage over senere på aftenen, når hyggen er færdig?

Vi håber derfor, at andre vil tage stafetten op og gøre det til kutyme, at når man afholder Café, så arrangerer man også en fed aktivitet til at lokke de hyggehungrende kollegianere tidligt ned i caféen – også dem, der ikke skal drikke sig ned

Café-kærlige hilsner
Egmont Lounge-Lovers

Bartenderholdet bag Egmont Lounge-Lovers til Café-Caféen.

PÅ JAGT EFTER KØKKENGADGETS

Af Marika Nathalie Thustrup & Katrine Skovengaard

En eftermiddag drog to af Egmontianerens skribenter på en mission: De ville undersøge hvilke seje gadgets, der gemmer sig på Egmonts køkkener og hvilke historier, de gemmer på. Resultatet var forbavselse - og misundelse.

1.: **MI. 2**

Hvad: En plastikplante.

Hvorfor: Alle fester bliver en del sjovere med den som dansepartner eller hvis man bruger blomsten som mikrofon.

Hvorfra: 50 års fødselsdagsgave.

Hvad kan den: Den spreder en slags duft. Og så kan den holde til meget.

Hvornår: Når man danser med den, kommer den bedst til udtryk.

Fun fact: En af de nye prøvede at vande den.

2.: **Ny. 6**

Hvad: En gong.

Hvornår: Bruges til madklub.

Hvorfra: De har lånt den og ikke afleveret den tilbage.

Hvad kan den: Den kan gonge.

Hvad er det vildeste, den er blevet brugt til: Startede beerpongturnering under det amerikansk valg.

3.: **Gl. 4**

Hvad: Et bornholmerur, der ikke går. (Det passer godt til deres ur uden tal på. De lever i en tidsløs lomme.)

Hvorfor: Det pynter. Drengene vil gerne have noget at sige om indretningen og derfor slæbte de det med hjem.

Hvorfra: Fra herredag - fundet på et loppemarked. Den nyindflyttede kørte det hjem - de andre lokkede ham til det.

4.: **Gl. 1:**

Hvad: Jyllandsskemaet.

Hvorfor: Emma sagde Jyllandsskema i stedet for Danmarkskort om kortet på væggen.

Hvorfra: Købt på dba. Kan varmt anbefales.

Hvor scoreagtigt er det: Der er desværre ikke scoret på denne bemærkning.

5.: **MI. 4**

Hvad: Elgen. Symbolet på køkkenet.

Hvad er det vildeste den er blevet brugt til: Pinligt

uberørt. Ved intet om tidligere beboere, men X-beboere siges at være glade for den.

Kan man score med den: Selvfølgelig. Dens navn er scorelgen - flere er blevet score med elgen.

6.: **Ny. 8**

Hvad: En handske (grydelap).

Hvorfor: Vi har ikke noget andet sjovt.

Hvad kan den: Den er nubret både udenpå og indeni.

Kan man score med den: Ja Jeppe og Jesper scorede samtidig. Men sidenhen har den fejlet.

7.: **Gl. 5**

Hvad: En dyr peberbøsse, der hænger i et reb.

Hvorfor: Den hænger til skamme. De køber aldrig så dyr en peberbøsse igen.

Kan man score med den: Ja den er farlig, så man kan vise den til sin date og dermed være den store beskytter.

Hvad er det vildeste, den er blevet brugt til: Det tør vi ikke tænke på. God rekvisit til mange fester...

8.: **Ny. 4**

Hvad: En plastikpik (skabspikken)

Hvordan: Kan skræmme folk. Man får den i hovedet hver gang, man åbner lågen.

Hvad kan den: Den lugter godt.

Hvad er det vildeste den er blevet brugt til: Uha der er mange ting: deepthroat, har spillet pik med den, man kan kaste med den og se om den lander stående, spillet "flip the dick".

Kan man score med den: Ja. Den virker hver gang. 100% succesrate.

9.: **Gl. 7**

Hvad: Hornet.

Hvornår: Bruges til madklub, ordning, møder og rengøring.

Hvordan: Vil ikke dele ideen.

Kan man score med det: Er brugt til sjove stunder. Har engang kaldt til strippershow.

10.: **MI. 7**

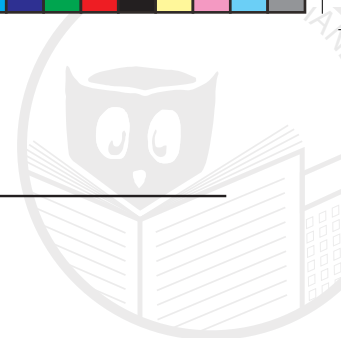
Hvad: En (brugt) dildo.

Hvornår: Har overvejet om man skal bruge den, når der er oprydningstjans. Er engang brugt til en porno-halloweenfest.

Hvorfra: Fundet i kælderen

Hvad kan den: Sprede glæde. Men mangler batterier - måske den skal bruges til næste pigedag?

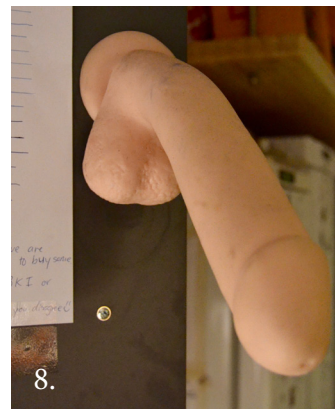

1.

4.

8.

5.

9.

2.

6.

10.

Er det den, man kalder kaninen?

3.

7.

PS:
Hvis I sidder derude og føler jer glemte, men har nogle seje gadgets, I gerne vil dele med Egmontianeren, så PM os på Facebook!

THE PEJS WATCH

Af Aksel Nathan, Morten Wendler Jørgensen, Thyge Søndertoft, Nonnen & Thomas Langemark Trojahn & Aske

The Pejs Watch er en ældgammel orden med stærke rødder langt tilbage i historien og som i dag har aktive medlemmer over hele kloden. For at afklare en af de største gåder på Egmont Kollegiet, besluttede Egmontianeren sig for at tage kontakt til denne ældgamle orden. The Pejs Watch mødtes derfor i pejsestuen søndag d. 27. november og begyndte en lang og sej watch. Vi ville have svar på det evigt til-

Kl. 23:44: Der er ild i pejsen.

Kl. 23:48: Aske konstaterer at pejsen er tændt. Lige så tændt som en katolsk præst til en børnekorskoncert.

Kl. 23:49: Thomas ankommer med en rulle toiletpapir. Fra pejsestuens venstre hjørne lyser iPhonens skær ham op til lyden af selvnydelse.

Kl. 23:56: Aksel liker en statusopdatering på Donald Trumps side.

Kl. 00:01: Pejsen er lige så tændt som Nonnen (en del!)

Kl. 00:03: Mortens watch is over. Nonnens watch begins.

Kl. 00:05: Spejderhaglens går på runde.

Kl. 00:07: Thyge læser højt af sin medbragte bog med jydehistorier.

Kl. 00:19: Pejsen er lige så tændt som læsers mor er efter at Thyge har læst et digt højt for hende.

Kl. 00:22: Thyge læser en jydehistorie. Den handler om hustruvold.

Kl. 00:30: DJ Nathatural Jewfreeling spiller "Gurgling River".

Kl. 00:31: Master Pejs-L ytrer sig: "Pejsen er lige så tændt som saunaen på herredag!"

Kl. 00:39: Vi snakker om hvor sød Anders Molzen er og hører mursejleren synge.

Kl. 00:40: Thyge tager den sidste cookie. Blodsukkeret hviner af glæde.

Kl. 00:44: Pejsen er stadig tændt, konstaterer Thyge. Lige så tændt som en scooter på vej til halbal i provinsen.

Kl. 00:55: Nonnen taler om hash og fugle

Kl. 00:58: Nonnens' watch has ended. Han konstaterer at pejsen er tændt. Lige så tændt som Hitlers gonoré (?)

Kl. 01:11: Pejsen er tændt. Lige så tændt som det første adventslys.

Kl. 01:22: Pejsen er lige så tændt som Anders 511's bas alle dage, konstaterer Thomas.

Kl. 01:27: Aske tisser.

Kl. 01:30: Pejsen er lige så tændt som korset til en KKK-fest

Kl. 01:36: Aksels pejse-watch has ended.

Kl. 01:41: Aksel whiner over at gulvet er hårdt

"Pejsen er lige så tændt som læsers mor er efter at Thyge har læst et digt højt for hende"

at sove på i pejsestuen. Pejsen er stadig tændt. Ligeså tændt som en pejs der er tændt. Aksel har meget hvide underbukser på. Thyge beklager sig over ikke selv at skulle sove.

Kl. 02:04: Pejsen er tændt. Aske vurderer at der ca. er 2,5 flammeskift i sekundet.

Kl. 02:24: Pejsen giver ikke op. Vi kæmper videre.

Kl. 02:30: Thomas' watch has ended. Pejsen er stadig igang. Søvn sweet søvn.

Kl. 02:42: De to resterende helte aka årets mellemgangskonger af NY6, Aske og Thyge, fortsætter deres eventyr. Heltene er "ved ilden" og tager et spil Heroes of Might and Magic 3". Pejsen fortsætter ufortrødent med at brænde. Dygtig pejs.

Kl. 03:25: Pejsen er ligeglad med menneskeliv. Den er

"Pejsten er tændt. Aske vurderer, at der ca. er 2,5 flammeskift i sekundet"

begyndt at sige mærkelige lyde... **Kl. 03:38:** Thyges watch has ended. Flammerne slikker sig frydefuldt op ad pejsens væg. Pejsen er tændt. Den er liiiitttt, homie!! Smukt syn. Roger over and zzz....

Kl. 04:00: Pejsen blusser stadig, men energiniveauet er lavt.

Kl. 04:12: Man siger at kigge ind i flammerne kan have en beroligende effekt. Jeg må indrømme at jeg her i ensomheden bliver mere skør af konstant at skulle se dem.

Kl. 04:28: Det er som om der er motiver i flammerne. Ansigter på folk man kender...

Kl. 04:45: Der er andre mennesker vågne på denne tid. De har travlt.

Kl. 05:01: Siger du ild 50 i træk begynder ordet at lyde underligt.

Kl. 05:28: LAD FLAMMERNE OPSLUGE ALT! Skænke dig uendeligt liv, som den uendelige pejs!

Kl. 05:37: Voldsom aktivitet i teltet efterfulgt af et dybt suk.

Kl. 05:58: Pejsen er lige så tændt som kvinder beskyldt

for hekseri i 1600-tallet.

Kl. 06:13: Ironisk at sidde og fryse når man har en pejsevagt.

Kl. 06:29: Har set 2 mennesker indenfor 5 minutter. Det betyder vidst at det er ved at være morgen.

Kl. 06:35: Jeg begynder at tvivle på min egen styrke. Fristelsen for lige at skulle lukke øjnene er stor. Men pejsen må overvåges! It has to be done!

Kl. 06:39: Sejr og aviser ankommer ca. samme tid.

Kl. 06:55: En ny dag er begyndt. Om vi er de samme som før vi tog denne pligt på os er svært at sige, men én ting er sikkert: Selv i flammernes evigt foranderlige univers vil pejsen altid være det samme: Tændt!

Kl. 07:16: Aske takker af og foreslår en hurtig camp-nedpakning og retræte for at undgå Sejrs vrede.

MOVING TO EGMONT

Oliver Schrott

In general, finding a room in Copenhagen can be a pretty stressful task. Especially if you are coming from abroad as an exchange student with a limited budget.

When I applied for a room here in Egmont I was not expecting getting one. Therefore, reading the confirmation email was a magic moment. I left Austria with a smile and moved to Egmont in the last week of August. Because Egmont gives accommodation to many more students than my former dorm in Vienna I expected it to be a less socially dynamic place. Soon I realized that I was completely wrong. Already in the first week I have encountered how warm and interesting the people in my corridor were. They just gave me a brilliant welcome to Egmont and seem never to tire of my seemingly endless questions. To be honest I really appreciate how things are running at NY7 (Guys you are just awesome!).

“The drinking culture here really is without comparison”

It is astonishing to see how each corridor is organizing community life here at Egmont. Everybody is willing to contribute to shared activities like the food club, the birthday brunches, the numerous parties and much more. Let me focus a little bit more on the birthday brunches. This really surprised me finding such a tradition in a dorm full of grown up students. It is kind of a crazy idea waking a person up on their birthday by entering the bedroom with a whole group of corridor members. As the birthday kid seems quite sleepy he or she has to take a shot of hard liquor instead of a cup of warm milk, tea or coffee. I assume this is how birthday mornings usually look in Demark. The drinking culture here really is without comparison. After the wake up ritual is completed

“Everybody is willing to contribute to shared activities like the food club, the birthday brunches, the numerous parties”

everybody goes to the community kitchen, where an impressive breakfast with a variety of delicious dishes are prepared before 7am. Once more, people sing some birthday songs and enjoy the early meal as a group. I mean this is outstanding. Actually I wouldn't consider it as childish. It only shows how each corridor mate is appreciated and worshiped in an equal way. The fine thing is that nobody is ashamed of the others and this makes this place so cozy and warm. I am convinced that this spirit turns Egmont into a unique place. Being a small part of it is just crazy. I really hope to give something back during my entire stay in Denmark.

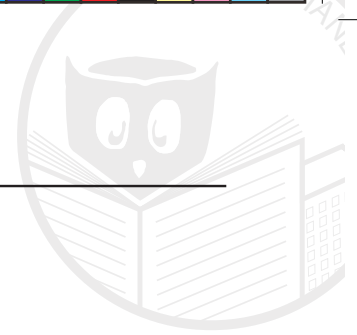
For me the Egmont vibe is completely different than what I was used to in Austria. Sometimes I have the feeling that if I would tell an average Austrian student about the wonderful atmosphere existing at this dorm nobody would believe me. In fact, it is quite common in Vienna that you don't even know everybody who is sharing the corridor with you. Often people don't spend much time with their dorm room to room neighbors especially if they are living in a big dorm.

“it is quite common in Vienna that you don't even know everybody who is sharing the corridor with you”

What should I say about Copenhagen? Concerning living standard, it is a leading city in Europe. There is this metropolitan flair about it and of course plenty of bike lanes. Copenhagen offers everything: excellent universities, beautiful parks, interesting architecture, the sea, tasty beer, happy people ...but seriously one thing is missing...where are the mountains? And another strange thing which is going on is the hipster movement. Funny to see how stylish a big part of the young people in Copenhagen is dressed in terms of clothing. And how is it possible to adapt to Danish weather?

In December I will be about three and a half months living in Copenhagen's capital city. To sum it up, a lot of things are impressive. I am absolutely curious and excited to see what the next months will bring here at Egmont.

Skål =)

KRAVLEROTTER

Kravle-rotterne fikser julestemningen – hæng din yndlings-nisse op før din nabo!
Hvor kravler jeres vægter-nisser hen?

AVK

DEN SØDE JULETID HAR KASTET SIT SKÆR OVER EGMONT

Foto af Aksel Sønderby Nathan & Nicklas Johansen

SIDE9-ROTTEN

Af Akxel Sønderby Nathan

Side9-Rotten

Navn, værelse, civilstatus: Peter Bruun-Rasmussen, 533, Single
Sjernetegn? Tvilling
Højde: 192 cm
Livret: Hvad end din livret er - bestiller det samme som dig baby.
Fritidsinteresser: At forøge min samling af brugte kondomer fra affaldsskunken.
Yndlingspowertool: Skruetrækkeren aka. Elevatorens overmand – et yderst fremragende værktøj når fortvivlede skønmfruer skal reddes ud af elevatoren.
3 ting på en øde ø? Store mængder ananasjuice, kokoscreme og lys rum.

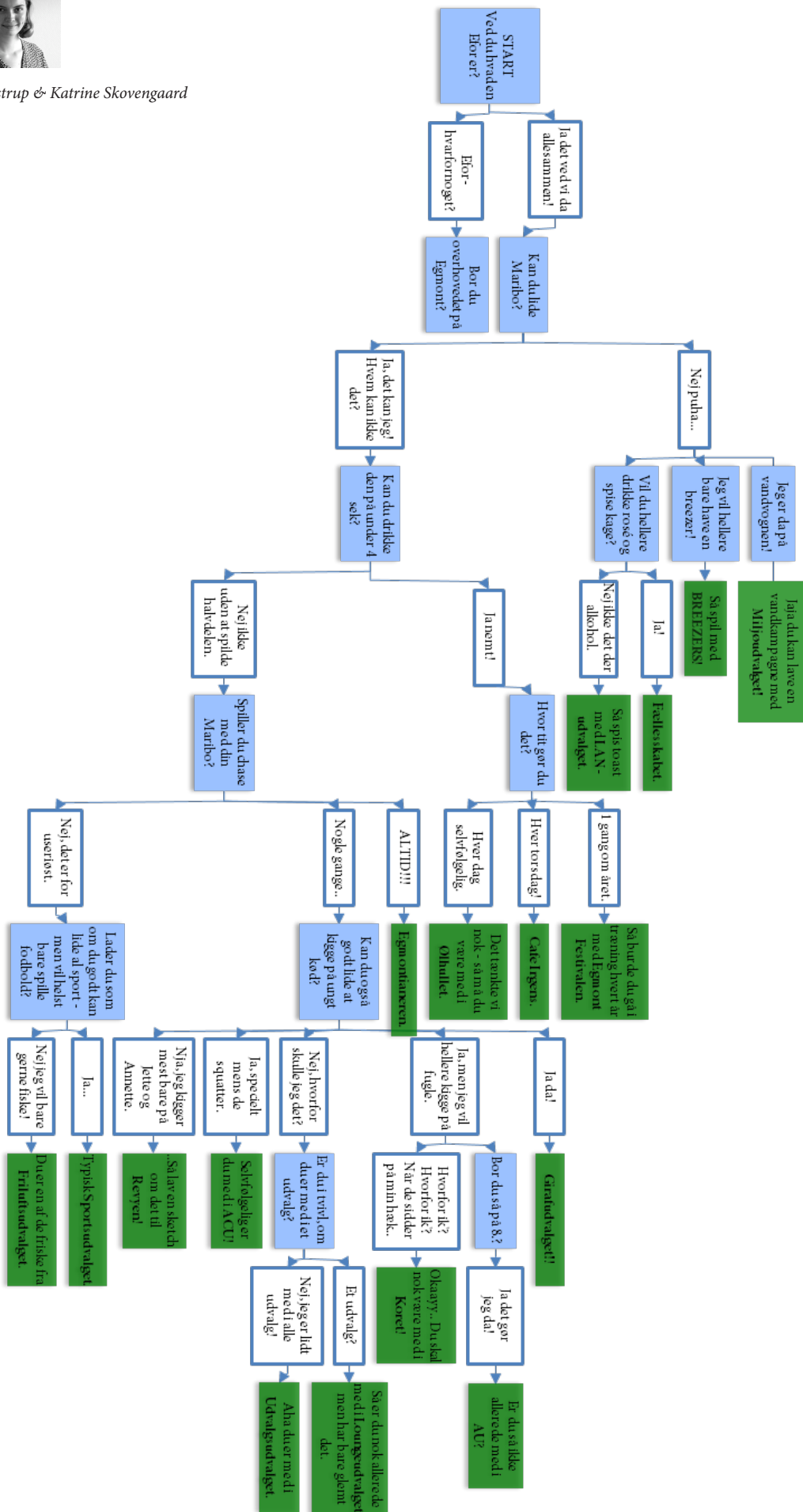

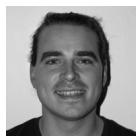
HVILKET UDVALG ER DU?

Af Marika Nathalie Thustrup & Katrine Skovengaard

BAR HUD, LUNKNE BAJERE, HOLDÅND OG HØJT HUMØR

af Kåre Skimnebach

Den 19. november afholdt AU den succesfulde julefest med vennefest-agtigt løb for 3. gang. Man kunne fristes til at tro, at sådan en fest skulle handle om jul, men AU valgte at gå i en lidt anden retning, nemlig at fokusere på de ting, der ifølge "Nu' det jul igen" også hører under julen: de mange begivenheder, der ligger mellem jul og påske. Gl2 fik temaet fastelavn, mens andre hold var bl.a. Marathoncafé, Hellig Tre Konger, Dronningens fødselsdag og Nytår.

Vi gik i salen i samlet flok, allerede godt i gang med øl, klar til at tage revanche for det lidt undervældende resultat fra fodboldturneringen (jfr. reportagen fra fodboldturneringen) og klar til at gøre alt, hvad der skulle til for at vinde igen i år. Salen var godt i gang, folk øvede kampråb og lagde slagplaner, og lydniveauet kan bedst beskrives som øresønderrivende. På en god måde. Efter en kort præsentation gik holdene ud til første post. Vi skulle til slalomskiløb i forhallen mod ærkerivalerne fra M12. I kender nok legen: 2 mand, 3 ben, dvs. man går ved siden af hinanden med de midterste ben bundet sammen. Rundt om 2 søjler, hen for at drikke et shot, hjem igen. Enkelt at forstå, lidt sværere at udføre. Gl2 vandt dog en kneben sejr efter M12 forsøgte at snyde sig til sejren ved at blokere. Dommerne var enige i den høflige henstilling, de fik fra Gl2's holdkaptajn Martin, og Gl2 løb af med sejren.

På post nummer 2 skulle vi i højderne – der var påske på M18. Der var blevet gemt påskeæg (bajere) på køkkenet (som var mørkt), som man én ad gangen skulle ind og finde og bunde. Vi skulle dyste mod Gl1, vores ærkerivaler. Dommerne påpegede, at dette var en post, hvor der kunne vindes point på nøgenhed og på 'tatoeringer', hvortil der var opstillet maling. Personligt er jeg ikke så meget for nøgenhed, men ved helt særlige lejligheder kan jeg godt lokkes ud af tøjet. Især når jeg som på aftenen havde tiggerkostumet på - et kostume faste læsere af Egmontianeren måske kender til. Tatoveret blev vi i hvert fald, og vi følte os ekstra godt tilpas idet Gl1 kun var 9 på deres hold og derfor skulle drikke væsentligt mere per mand. Måske var det derfor de glemte, at juleløbet er en gentlemansport og meldte sig færdige efter kun én øl hver. Dommerne havde glemmt at tælle, hvor mange, de havde drukket. Denne gang virkede holdkaptajnens høflige henstilling ikke, og vi

måtte se os slået. Øv.

Post nummer 3: Marathoncafé i caféen med flip-cup og tovtrækning. To ting som vel til nøds kan forbindes med Marathoncaféen. Til gengæld er caféen muligvis det eneste sted på kollegiet ud over saunaen, hvor det ikke kan lade sig gøre for 30 mennesker at trække tov, da der ikke er en lige strækning, der er lang nok. Vi førte temmelig stort i flip-cup, men tabte, da vores modstanderhold pustede på vores sidste mands glas, så det ikke kunne flippes til stående. De havde åbenbart også glemmt, at det er en gentlemansport. Denne uheldige tendens viste sig igen, da der skulle trækkes tov, og de først trak sidelæns, så vores forreste kvinde fik hånden i klemme i den væg, der uvægerligt står i vejen, når man prøver at trække tov i et rum, der ikke er lige. Dommerne modtog igen en kort og høflig henstilling, og Gl2 vandt overordnet posten uden at have vundet nogen af disciplinerne. Formidabelt dommerarbejde! Fjerde og sidste post var i kælderen og handlede om håndbold, tror jeg. Igen var der bonus for nøgenhed, og flere fra holdet ofrede sig og lod klæderne falde i den dertil opstillede indkøbsvogn. Det andet hold beholdt stort set alt tøjet på. Konkurrencen gik ud på at drikke en bowle og derefter kaste en avisugle i en indkøbsvogn. Vi vandt en sikker sejr på point, hvilket dog ikke gjorde nøgenheden mindre nødvendig.

Til sidst var der det klassiske krybbeespil. Her valgte vi en ret klassisk fortolkning af juleevangeliet og var meget påpasselige med at inddrage alle de påkrævede elementer. Det skulle vi åbenbart ikke have fokuseret på, eftersom de højest scorende på den post var en lidt country-agtig sang på engelsk med akkompagnerende western-guitar og skuespil. På denne post var det dog tydeligt, at dommerne ikke ville kunne påvirkes, så vi lod være med at forsøge og erklærede juleløbet RIGGED, som de udmærkede gentemen m/k, vi nu engang er.

“dette var en post, hvor der kunne vindes point på nøgenhed og på 'tatoeringer', hvortil der var opstillet maling”

Ny6 vandt løbet. Vinderen af bedste udklædning har desværre for redaktionens vedkommende fortabt sig i aftenens alkotåger.

Ny6 vandt løbet. Vinderen af bedste udklædning har desværre for redaktionens vedkommende fortabt sig i aftenens alkotåger.

BREVKASSEN

Af Nonnen, Ditte Von Staffeldt & Andreas Volquartz Overgaard

Kære Brevkasse.

Jeg er for ganske nylig flyttet hjemmefra og her til hotellet. Forleden modtog jeg en tilmeldingsblanket til DR Licens, og den gav mig virkelig dårlig samvittighed. Skal jeg tilmelde mig eller ej?

Kh den fattige studerende

NICKLAS:

Har du nogensinde læst 1984 af Orwell? Har du hørt om sproget Newspeak? Mener du, at licensen skal betales over skatten, skal du i hvert fald forberede dig på at kunne læse det. Er du fortaler for privatisering af DR, skal du derimod læse Huxley's Brave New World og forberede dig på en verdensorden, vis ideologiske forbillede er Henry Ford. Hvis du er et ytringsfrit menneske, der foretrækker et ytringsfrit medie, må du bide i det sure æble og tilmelde dig den møglicens. Vi ved jo godt, at du var med til at se Den Store Bagedyst på køkkenet de sidste mange onsdage alligevel. Når det så er sagt, kan vi dog sagtens blive enige om, at DR's måde at opkræve licens på minder lidt for meget om en siciliansk mafiosos måde at opkræve beskyttelsespenge.

DITTE:

Med den tilmeldingsblanket fulgte to scenarier. 1: Enten tilmelder du dig licens og betaler troskyldigt et astronomisk beløb hver måned, hvilket til gengæld giver dig en behagelig fornemmelse af tryghed (men også tomme lommer – det kan i sidste ende eksempelvis gå ud over din personlige hygiejne.). 2: Du smider blanketten i skraldespanden og skal fortsat leve i konstant angst, idet DR's disciple en hvilken som helst aften kan komme og tage i dit dørhåndtag og give dig elendig samvittighed. Du vil i så fald leve under et dagligt stress, som kan forskubbe dine hormonniveauer og give dig søvnbesvær. Ingen af de to scenarier er biologisk set at foretrække. Det er naturligvis ikke favorabelt at være så fattig, at man må give afkald på personlig hygiejne, og en ustabil hormonbalance kan give varige mén, hvilket heller ikke er optimalt. Begge dele har samfundsmæssige konsekvenser. Så for dig er der praktisk talt intet at stille op.

ANDREAS:

Den amerikanske sociolog Robert Putnam har

beskrevet, hvorfor social kapital er afgørende for et samfunds sammenhængskraft. Social kapital betegner normer og tillid, som letter koordinering og samarbejde til fælles gavn, og ifølge Putnam får denne sociale kapital vores institutioner og demokrati til at fungere bedre. Vi skal blot skæve mod den seneste valgkamp i USA for at mindes om problemerne ved lav tillid og stigende polarisering. Et velkendt forsvar for public service henviser netop til styrkelsen af social kapital: Når vi i fællesskab må kæmpe os igennem endnu 10 søndage med overdrevent overfortalt kapitalismekritik i "Bedrag", overskrides vores alles partikulære livsbiografi igennem skabelsen af en fælles referenceramme, der letter gensidig social interaktion.

Så selvom både Martin Krasnik og Adam Holm er stoppet på Deadline, er min moralske anbefaling klar: Du skal tilmelde dig licens.

Så selvom både Martin Krasnik og Adam Holm er stoppet på Deadline, er min moralske anbefaling klar: Du skal tilmelde dig licens.

Kære Brevkasse. Der har hele dagen ligget en 2-liters ginger ale på fælleshylden i mit køleskab, men jeg ved, at den tilhører en, der bare har glemt den. Skal jeg minde ham om, at han har glemt den, eller skal jeg bare drikke den selv?

Kh Den Tørstige

Ps. Har pænt mange tømmere.

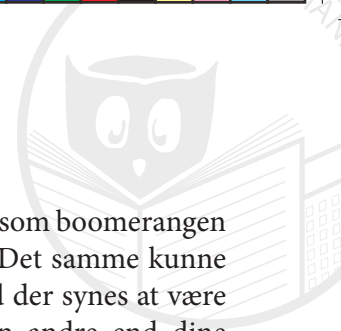
NICKLAS:

Her er min humanistiske natur i konflikt med sig selv. På den ene side skal man til alle tider respektere fællesskabets vedtægter. Dette gælder specielt fælleshylden. På den anden side har staklen jo bare været et produkt af sin menneskelighed og er sikkert enormt stresset, og vi ved alle, at man i sådanne situationer sagtens kunne bruge et koldt glas ginge... ERROR: DOES NOT COMPUTE.

DITTE:

Din glemsomme sambo kan sammenlignes med et almindeligt rødt egn. Disse egn samler hver sommer et forråd af flere tusind nødder og kogler, som gemmes flere tusind forskellige steder i skovbunden. Det hænder naturligvis af og til, at egnen forlægger en nød eller to. I det tilfælde er forrådet samlet til glæde for et andet egn, som med sine små forben kan grave

"Din glemsomme sambo kan sammenlignes med et almindeligt rødt egn"

nødden op og på den måde overleve vinteren. Du er dette andet egern. Tag du bare, ellers klarer du dig aldrig.

ANDREAS:

Ved første øjekast virker det måske harmløst at tilsnige sig den forlagte ginger ale. Men når først forbrydelsen kommer frem i lyset og den nu ginger ale-løse ejermand har forfattet sit rasende, likehøstende facebook-indlæg, da er kontrollen ude af dine hænder. I både "Det Kommunistiske Manifest" og Ulrich Becks "Risikosamfundet" hemsøges mennesket af handlinger, der engang

syntes uskyldige og uproblematisk; som boomerangen der finder tilbage til sin ejermand. Det samme kunne man frygte om din ginger ale. Hvad der synes at være en uskyldig handling iblandt ingen andre end dine tømmermænd, går muligvis full circle – og hvem ved, hvilke furier du uintenderet får manet frem på din vej? Eller udtrykt med en let parafrasering af Marx' og Engels' profetiske ord fra Det Kommunistiske Manifest: "Den før så tømmermændsramte kollegianer ligner trøldmanden, der ikke længere er i stand til at beherske de underjordiske magter, han har manet frem."

MYTHBUSTERS

Af Ida Brink

Har der nogensinde været en bil på Egmont? En gammel myte er atter blusset op efter, at et billede af en trailer på taget af kollegiet er blevet postet på Egmonts facebook-side. Myten beretter om en bil, der på sine afveje skulle have endt på kollegiets tag. Egmontianeren har sendt en rapport på arbejde for at komme til bunds i sagen om bilen på kollegiet.

Jeg hørte legenden om den vildfarne bil for første gang, inden jeg selv flyttede ind på hotellet. Det var til en fest hos min kammerat, at en fuld gangfælle fortalte om en bil, der var endt oppe på taget efter en exceptionelt vild fest. Hvem bilen tilhørte, hvornår, hvorfor og hvordan bilen endte der oppe, er aldrig blevet uddybet i både den første, men også senere versioner af historien, der alle involverer en bil, men varierer lidt når det kommer til, hvor den endte henne. Jeg har dog efter lang tids research fundet frem til en kilde, der beskriver en hændelse, der muligvis har været oprindelsen til myten. Jeg vil lade Per Juul, tidligere beboer på værelse 354, fortælle resten:

"Den eneste gang, jeg er blevet generet af mine medkollegianere var dengang, man flyttede min automobil ind i forhallen og placerede den det foran pejsen. Det lykkedes gudskelov ikke at få det op på taget, hvad egentlig var meningen. Automobilen, en klorofylgrøn kabinetscooter med stor fordør, havde været skjult i en garage i provinsen i det sidste halve år, inden jeg flyttede på Egmont. Det var for at undgå, at denne overklasseluslus skulle virke prohibitivt på imødekommelse

af min ansøgning. Den har nok skabt onde, måske endog delvis marxistiske tanker hos nogle medstuderende, der til fods måtte tilbagelægge vejen til Universitetsbibliotekets 2. afdeling."

Således kan vi konkludere, at myten om bilen på taget bunder i virkelige hændelser. Om en anden bil på et andet tidspunkt endte så langt som på taget, det står dog stadig til at blive bevist. Kilden er fundet i en udgave af Egmont's 25 års jubilæumsskrift fra 1979.

Det er ikke en bil, men en trailer på taget af Egmont. Foto: Mads Andersen

HUMANS OF ACU

Af Aksel Sønderby Nathan, Morten Wendler Jørgensen & Line Nørgaard Jørgensen

1. ANNE

21 år, udefra, single. Studerer fysioterapi.

“Vi er i praktik lige nu. Parkinsonhold med en masse sjove gamle mennesker, der løber forvirret rundt og sparker til en bold. Vi hjælper dem med at få bevægelse i armene og rytmik i deres kroppe. Vi hjælper med lidt af hvert.

Det er første gang, jeg er i AC. Jeg synes det var fedt og retro med træ på væggene. Det er et lækkert lokale at have adgang til. Vi er i gang med at finde ud af, hvor meget vi max kan tage både i squat og bænk. Vi skal bruge det til nogle træningsprogrammer med forskellige faser, der bygger på, at vi hele tiden skal forbedrer os.”

“Jeg synes det var fedt og retro med træ på væggene. Det er et lækkert lokale at have adgang til”

2. STEVEN

27 years old, 655, single. Studying IT and Cognition.

"I was lifting on one of the chairs, and my jam was playing. Some Two Chains. This is actually a note to other. I was doing some shoulder lifts, and it completely fell. My body was lying there. Good thing I wasn't lifting to much, then it could have been worse. It was embarrassing though, but I was like 'yeah, I'm fine, that's my move right there'. You feel vulnerable, but lesson learned. But AC is a great place to get a lift in. The fact that we have it is amazing. My favorite exercise is dips. I used to never be able to do them, only very small dips, but now I am able to do them and it's so satisfying. I love it! "

3. EMIL

649, optaget. Studerer digitale medier på DTU.

Træner I AC 4-5 gange om ugen.

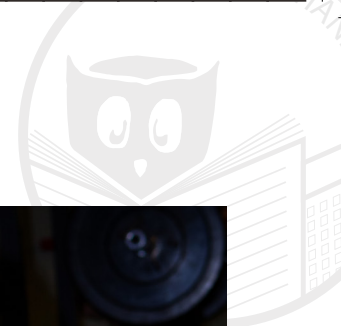
”Jeg plejer altid at sætte elektronisk musik på, men en gang hvor jeg og en fra mit køkken stod hernede og trænede kom der pludselig en fyr ind og sagde "Hvad fanden er det her for noget lortemusik?". Så trak sin egen computer op af tasken, hev jackstikket ud og satte Tom Jones med "Sexbomb" på. Man tænkte lidt ”Er det her en joke?”. Men da det så gik direkte over i en svensk kærlighedsballade bagefter, var der alligevel nogen, der bad ham om at skifte tilbage igen.”

“jeg og en fra mit køkken stod hernede og trænede kom der pludselig en fyr ind og sagde "Hvad fanden er det her for noget lortemusik?". Så trak sin egen computer op af tasken, hev jackstikket ud og satte Tom Jones med "Sexbomb" på”

4. METTE

23 år, 401/2, optaget. Studerer fysioterapi.

"I dag var vi ude i praktik. Det er tredje gang, vi er i praktik, så vi har fået vores egne patienter nu. Vi skal ud og snakke med dem og have sådan ordentlig træning med dem. Vi skulle ind og have en samtale, hvor vi før har været to, men nu er det bare mig og patienten, og det kan godt være lidt grænseoverskridende. Men det gik mega godt, for hun var virkelig sød. Bagefter skulle jeg træne med hende, og hun var bare mega motiveret. Virkelig en god oplevelse af kunne hjælpe og mærke, at man vidste lidt."

THE MOTH OVERLORD

Af Aksel Sønderby Nathan, Astrid Ellermann-Aarslev & Thyge Søndertoft Pedersen

Egmontianeren har helt eksklusivt fået lov til at følge et af kollegiets forkætrede møl på arbejde en enkelt dag.

Fredag:

6.41:

Morgengry(n). Kollegianerne har endnu engang hamret Maribo og efterladt køkkenerne ubevogtede. Det kilder i mine antenner, da jeg flyver ind på GL5 og ser de åbne Budget-havregrynposer på flere hylder. Mit yndlingsmærke!

Tilkalder straks alle nærområdets møl. Vi fylder det hemmelige forråds-kammer på NY3 til randen. Det bliver den bedste vinter i mit 20 dage lange liv!

7.07:

Mødes med Jan. Jeg får et havregryn og en halv wienerbass. Rotterne får koordinaterne til de køkkener, der har glemt at rydde op på gangene, mens jeg kræver grynforhøjelse for mit uundværlige stikkerarbejde. Stemningen bliver anspændt. Vælger at afstresse efter mødet med 5 minutters morgengymnastik omkring lysstofrøret.

11.05:

Sladderftale hos Anette. Nusser hende lidt i håret, det kan hun så godt lide. Vi vender verdenssituationen og

samtalen falder hurtigt på en af beboerne på ML4, der ikke har udfyldt studiedokumentation. Anette er ikke vred, men skuffet. Jeg bemærker, at hendes anslag på tastaturet intensiveres, og hun får røde øjne. Jeg lægger vingen om hende, beroliger hende og siger, at vi nok skal tage den herfra. Vi gør som vi plejer.

15.02:

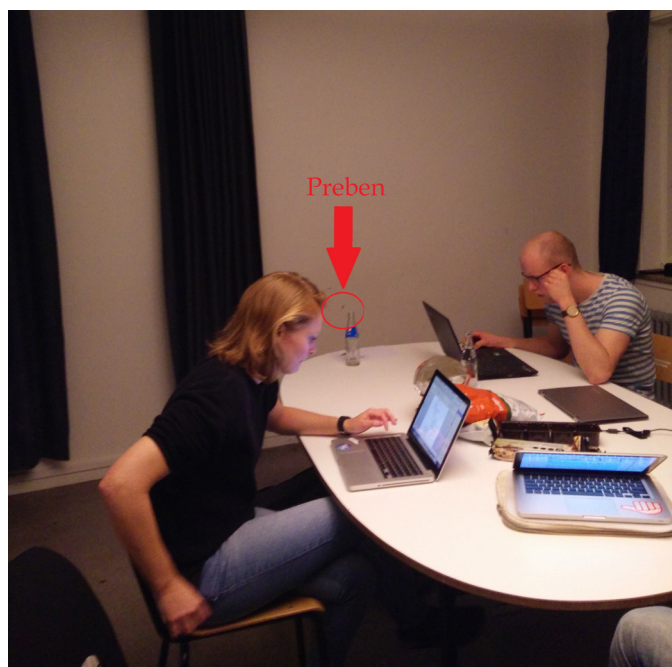
Kort statusmøde med mølformændene fra kollegiets gange. Alt er godt, undtagen på NY2. Deres forsøg på at udradere gangens mølbestand i forbindelse med deres sidste 'gangrengøring' kalder på vendetta! Vi diskuterer elimination af ganges beboere - vores specialenhed ville kunne slå til med få timers varsel. Nogle af mølformændene er yderst begejstrede. Faren for kollektiv gengældelse i form af total udslettelse vurderes dog for stor - planen skrottes.

17.32:

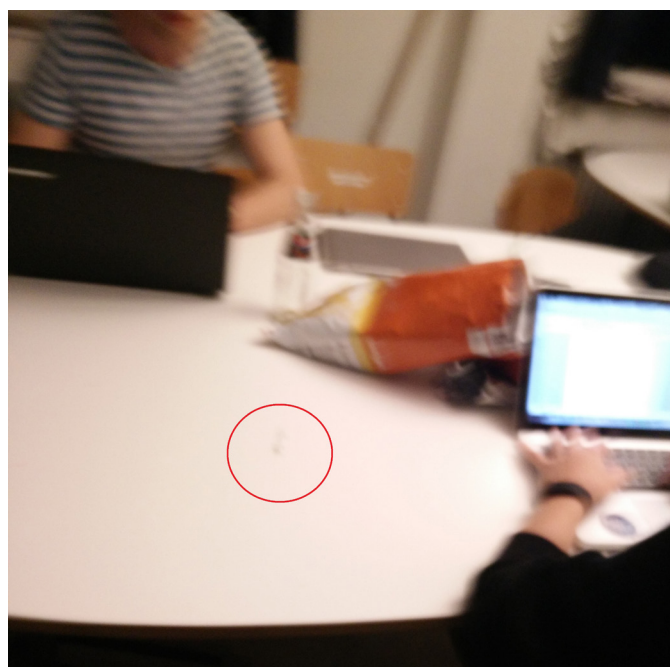
Dagens lyspunkt: Summer op til ML8 til mit harem og mit afkom i yndlings-havregrynsposten. Larverne leger dåsegryn (den med "alle ind i dåsen"), mens jeg hygger mig med hunnerne. Da vi er færdige, er der æg over det hele. Vi falder søvn i hinandens antenner.

23.59:

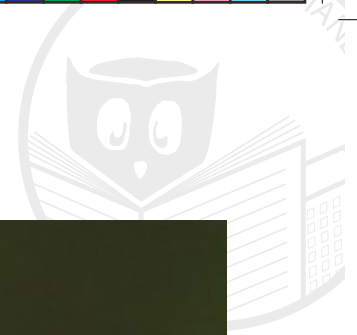
Endnu en vellykket dag på Hotellet. Sniger mig ned i forråds-kammeret på NY3 og fanger et glas mælk og et hurtigt natgryn. Godnat.

Preben til redaktionsmøde

Eksklusivt interview med Egmonts Mølmafioso AKA Moth Overlord Preben

Ligegyldigt hvor hermetisk lukkede vores havregrynsbøtter er, så lykkedes det jer altid at få sneget jer ned i dem. Hvordan gør I?

- *Det er en forretningshemmelighed, så det kan jeg desværre ikke afsløre. Men jeg kan fortælle så meget, at det involverer en nedstryger, to stykker kage og vægter-Mikkel.*

Hvordan ser den perfekte date ud for dig?

- *Først ruller jeg mig i pissoiret nede ved Slyngelestuen og slikker lidt på de gule ananasser, der ligger i bunden. Så jeg klar til sweet mothlove i Loungen – der kan vi altid være uforstyrret.*

Hvad anser du som dine største bedrifter?

- *Det må være dengang, jeg bestak hele bestyrelsen, så Hans Peter blev valgt ind som Efor. Vi har stadig et tæt samarbejde, som jeg desværre ikke kan gå i detaljer med.*

Hvilke 3 ting vil du have med på en øde ø?

- *Møl, fisse og hornmusik*

“jeg bestak hele bestyrelsen, så Hans Peter blev valgt ind som Efor”

Foto: Anders Wulff Kringelbach

UDVALGSBAZAR VOL. 3

Udvalgsbazaren præsenterer nogle af Egmonts fantastiske udvalg. I denne udgave har vi givet mikrofonen til Saunagusudvalget og deres dampende medlemmer, samt Miljøudvalget, der blandt andet stiller skarpt på CO2-udledningen og vandforbruget ved en typisk Egmont madklub. Bliv her klogere på, hvordan du kan få svedt igennem, og blive bedre ved miljøet.

Saunagusudvalget

Af Troels Andresen, Marcus Bodnia og Eva X. Stokholm

Tømmermænd? Det skal svedes væk!

Det er søndag eftermiddag. Egmonts beboere begynder så småt at vågne op efter en weekend med venne- og køkkenfester. Marcus og jeg lister lige så stille ned og gør klar til dagens saunagus, der starter kl 16. Jeg sætter gang i en højtaler som spiller mild reggae, mens Marcus slukker lyset i saunaen og fylder rummet med røde lygter for skabe en rolig stemning. Dagens gæster kommer stille og roligt traskende ned i morgenkåber med rødsprængte tømmermands-øjne. Heldigvis for dem får de nu mulighed for at få rensset alkohol, junkfood og synder ud af systemet inden hverdagen igen står for døren.

Der bliver hyggesnakket om weekendens eskapader, mens gæsterne lige så stille trækker ind i saunaen. Vi har til lejligheden fremstillet et luksuriøst ingefærshot af økologisk ingefær, økologisk citron og honning. Saunagusens gæster får tilbudt det når de kommer - det

Hver søndag fra 16-18 giver Saunagus alle mulighed for at svede tømmermændene ud i velduftende omgivelser og godt selskab. Ahhh.

er med til reducere ømhed, nedsætte blodsukkeret, bekæmpe infektioner og meget mere.

Den første duft der gøres klar er nok er den mest anvendte duft til saunagus: appelsin. Vi blander de gyldne dråber op med vand, mens de sidste gæster finder sig til rette i den varme og mørklagte sauna. Aromaen bliver hældt på, og dampene stiger til vejrs, mens vi svinger håndklædet rundt i rummet. De varme dampe rammer gæsterne som en mur af friskhed og vitalitet. Der bliver taget dybe indåndinger, og de alkoholfyldte sveddråber kommer til syne på huden. Efter 15 minutter i kampens hede trækker vi alle udenfor, hvor en salt-body-scrub med citrus står klar. Gæsterne gnider sig ind i salten, som er med til at dræbe de døde hudceller og genopbygge hudens smidighed. Derefter går vi alle tilbage ind i saunaen, hvor en ny duft hældes over ovnen - denne gang eucalyptus.

Til sidst vaskes salten af og de røde øjne er nu forvandlet til røde kinder. Før gæsterne går tilbage til deres køkkener og værelser, bliver kroppen smurt ind i kokosolie, som gør huden lækker og blød. Alle er nu blevet udrenset og er klar til en nye uge.

Miljøudvalget

Af Morten Wendler Jørgensen

Madklub-karma.

Er din lavalampe energieffektiv? Tager du korte brusebade? Tager du en gang imellem cyklen, selv om det er frostvejr? Sejt amigo, du er en #climatecrusader. Seriøst, bliv ved med det. Måske har du også allerede set i dit facebook feed, at kød forurener meget. Men når man nu gør alt det andet rigtigt, går det så ikke op i sidste ende? Vi har set nærmere på sagen. ”Hvad f*** skal jeg lave til madklub?” Vi kender det allesammen. Efter en lidt tåget torsdagscafe, en vild vennefest fredag og en lille gangvandring lørdag vågner man søndag eftermiddag og opdager, at man har madklub. Fuck. Men sådan er det – ned med en håndfuld cocioer og op på hesten, for pligten kalder. Men hvad skal man finde på at servere for køkkenet? Tit ender det med en af klassikerne: de signaturretter vores forældre mere eller mindre har tatoveret på vores pandelapper; lasagne, spaghetti bolognese, frikadeller, chili con carne, osv. De retter har én ting til fælles, udover at de er sikre vindere hos de ligeledes tømmermandsramte gangfæller: Kød. Masser af saftigt, lækkert kød. Måske har du allerede set i dit facebook feed at kød forurener meget. Men altså, når man nu i øvrigt cykler ret meget og prøver at tage korte bade, går det så ikke op i sidste ende? Vi har regnet lidt på det.

Chili sin carne (12 ps)

Ingrediens	Vægt	CO ²	Vand-fo-brug
Majs	750 gram	0,45 kg	ca. 300 l
Peberfrugt	750 gram	0,30 kg	ca. 300 l
Løg	750 gram	0,15 kg	ca. 300 l
Gulerødder	750 gram	0,15 kg	ca. 300 l
Hakkede tomater	1,50 kg	0,30 kg	ca. 600 l
Hvide bønner	1,50 kg	0,60 kg	ca. 6000 l
Kidney bønner	1,50 kg	0,45 kg	ca. 6000 l
Hvide ris	1,50 kg	3,30 kg	ca. 7500 l
i alt:	9,00 kg	5,70 kg	ca. 21300 l

Vores regnestykke er simpelt. Nedenfor ser du to enkle opskrifter på en madklub til 12 personer, en Chili con carne og en Chili sin Carne. Den eneste forskel på de to retter er, at oksekødet i den sidste er skiftet ud med majs og peberfrugt. Ud for hver ingrediens står hvor meget CO₂, der er blevet udledt, og hvor meget vand, der er gået til produktionen af fødevarerne.

Som det ses forurener Con Carnen næsten fem gange mere end Sin Carnen, regnet i CO₂, mens vandforbruget er over dobbelt så højt. Men hvad så? Man ser jo statistikker over det hele, og tal er svære at forholde sig til. Derfor har vi prøvet at omregne det til noget, vi selv kan forholde os til.

Først CO₂: Vælger du at lave den kødfrie madklub sparer du 21,8 kg CO₂, hvilket svarer til forureningen ved en bustur på små 183 km. Nej, der mangler ikke et komma. Med andre ord sparer du lige så meget CO₂ som hvis du trodser vinterkulden og cykler 30 gange afstanden til KUA i stedet for at tage det offentlige.

Nu til vandforbruget: Ved at skifte kødet ud med grøntsagerne sparer du næsten 22.000 liter vand. Det svarer til at du dropper at gå i bad i et helt år. Som i: du-er-ekstremt-renlig-og-går-i-båd-345-gange-på-et-år. Trehundredeogfemogfyrre brusebade. Pas på dernede, der kommer en skylle!

Vi er ærligt talt selv lidt paffe over resultaterne, men den er god nok. Ja, kylling og gris er en smule ”mindre slemt” end oksekød. Og nej, bacondryss på kartoffelsuppen gør nok ikke det store fra eller til. Uanset hvad, så er der seriøse point at hente til klimakarmakontoen hver gang du vælger at skrue ned for kødet til madklub. Men altså, du kan selvfølgelig også bare droppe nogen-sinde at gå i bad igen...

Chili con carne (12 ps)

Ingrediens	Vægt	CO ²	Vand-fo-brug
Hakket oksekød	1,50 kg	22,50 kg	ca. 22500 l
Løg	750 gram	0,15 kg	ca. 300 l
Gulerødder	750 gram	0,15 kg	ca. 300 l
Hakkede tomater	1,50 kg	0,30 kg	ca. 600 l
Hvide bønner	1,50 kg	0,60 kg	ca. 6000 l
Kidney bønner	1,50 kg	0,45 kg	ca. 6000 l
Hvide ris	1,50 kg	3,30 kg	ca. 7500 l
i alt:	9,00 kg	27,45 kg	ca. 43200 l

FODBOLD: EN EKSTREMT TIGHT SPORT

af Kåre Skimnebach

En personlig reportage fra fodboldturneringen d. 19. november. 20 sekunder tilbage af den sidste kamp i gruppespillet for mig og resten af Extreme Team Cream Dream Supreme, G12's sølvvindere fra sidste års juleturnering. Vi fører 2-1 over NY4/5. Jeg står på mål og vælger i min adrenalinrus at spille bolden kort ud til højre. Bolden opsnappes af en vågen angrebs spiller, som på nærmest Messi'sk vis dribler uden om mig og udligner. 2 sejre, et nederlag og én uafgjort. Nu er resultatet af den sidste kamp afgørende for, om ETCDS går videre til semifinalen.

Jeg vågnede klokken 11.00 den lørdag. Alt i mig skreg på en hel dag med fosterstilling, frysepizza og Netflix, men bare to timer senere stod jeg oprejst ved egen kraft og klemte meget små bidder rugbrød i mig. Fodboldturneringen skulle starte klokken 14, og G12 mødte talstærkt

op med 8 spillere og et heppekor på 6 - naturligvis bevæbnet med vodka-saftvand i 2-liter-flasker i tilfælde af, at personalet i Nørrebro-hallen skulle være lige så pernitne med deres alkoholpolitik, som Svanemøllehallens var sidste år. Fra en bluetooth-højttaler spiller Call On Me på repeat, og NY2/3 danser i tights. Hallen er mildt sagt ikke proppet, men alligevel er spændingen så tyk, man kan skære i den. I alt 10 hold er stillet op, og der skal spilles 8 gruppekampe fordelt på 2 baner. Især gruppe 2 udmærkede sig ved spændende, tætte kampe og flotte mål, hvorimod bane 1 var en lidt mere kedsommelig affære: 2 hold, G17 og Ny7, mødte aldrig op, og der var derfor kun 3 hold tilbage til at kæmpe om 2 semifinalpladser. En mindre overbærende type end jeg ville måske have syntes, det var unfair, men ingen på Extreme Cream Dream Team Supreme lod sig mærke med det – vi skulle bare

“Alt i mig skreg på en hel dag med fosterstilling, frysepizza og Netflix”

spille noget bold.

Allerede i første kamp kunne jeg mærke tågen begynde at lette, og selv med mit beskedne fodboldtalent fik jeg undgået at begå kæmpestore fejl. Kommentatorernes utydelige hyldester af flotte mål og heldige redninger buldrede gennem hallen, mens vi udnyttede vores kæmpetalent Solveig og et af vores seneste skud på stammen, Ercivan, til at tromle igennem både vores første og anden kamp. Tredje kamp blev uafgjort, og stillingen i gruppen gjorde da, at vi skulle vinde vores sidste kamp for at gå videre.

Så kom den: bommerten. Vi spillede uafgjort og var afhængige af den sidste gruppekamp i gruppe 2. Hele Extreme Dream Cream Team Supreme + heppekor stod med armene om hinandens skuldre da sidste kampen mellem NY4/5 og ML5 skulle stå - ML5 blev nødt til at vinde, for at vi kunne gå videre. Da ML5 udlignede med lidt over 3 minutter til-

“Fra en blue-tooth-højttaler spiller Call On Me på repeat, og NY2/3 danser i tights”

bage, gik et sus igennem flokken. Det kan rent faktisk lade sig gøre, det her. Så blev kampen fløjet af.

Tidsplanen var skredet, så de sidste kampe kunne kun blive 5 minutter i stedet for de 8 planlagte, så der kunne blive tid til semifinaler og finaler. Således brast drømmen. Med et opmuntrende ”Nå, sådan går det

“Så kom den: bommerten”

jo” forsøgte vi at skjule vores skuffelse, men vi narrede ingen. I semifinalerne blev det NY2/3 mod NY4/5 og ML7 mod ML5. NY2/3 var tydeligt mindre udkørte end NY4/5, men der var kamp til stregen i begge kampe. Begge endte i straffesparkskonkurrence og så var ML5 og NY4/5 i finalen. Det blev en tæt kamp, og det var en lille trøst, at vi havde spillet uafgjort mod begge hold. NY4/5 endte med pokalen, og NY2/3's tights vandt årets udklædning.

Vinderne af fodboldturneringen: Ny4/5!

De flotte vindere af udklædningsprisen fra Ny2.

Kollegiekultur

- af Astrid Nathan

Kaos kaprer min søvn og kommanderer mig ud af sengen
En kombination af kirkeklokker, morgentrafik og køkkenrenovering
Korslagte arme og en kaput krop

En klæbrig masse på køkkengulvet klistrer under mine krummede tæer
Knust glas og konfetti kvalitetsstempler nattens festligheder
Kålsuppe og klidbrød til madklub komplicerer min (tømmermands)tilværelse

Kulsort kaffe på kanden sparker mig ud af mit koma
Koncentrationen kræver overspringshandling

Kravlende, krøllede kroppe søger komfort i sofaen
Kollektive kram her er bedre end min kingsizeseng og 11 knappe kvadratmeter
Kick-Ass II afløses af Kalaha og kortspil kombineret med kage

EgmontKultur er kilden til hygge
Katalysator for kærlighed og kammeratskab
Her leves Københavns bedste kollegieliv

(MEGET) mere end et sted at bo

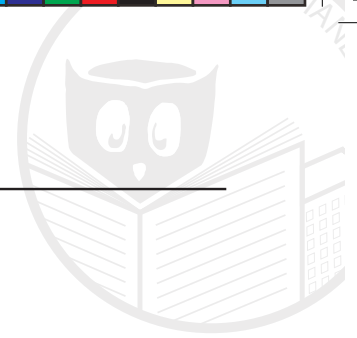

Madklub

- Af Sarah Vase Kvist, ML7

Jeg hænger over cykelstyret for at komme hjemad
ML7, min udkårne, du gør mig pis'glad
Jeg prioriterer de hjemlige korridorer og medbeboere
det bedste jeg ved: at komme hjem i fælleskøkkenets fællesskabshed
nyde samværet med min nabo
han elsker temafester og parykker – så er vi to!
Bladrer i kogebøgernes dybeste afkroge
Hvad skal jeg koge? Det bliver ordentligt lækkert kan jeg love!
Spontanhyggen opstår og timerne går – Earth, Wind and Fire spiller endnu en gang
Pladsen på køkkenbænken er ved at være dejlig trang
Det bobler og syder fra de sorte gryder,
og jeg NYDER at forkæle mit køkken med studenter-gourmet
”alt hvad Sarah laver er jo en succes?!”
en middagstilmelding hos mig er som at vinde i Lotto
mit motto: går alt galt så kald det risotto!
Estragon er mit vartegn; populært i min hjemegn
det må være smørret der gør'et - folk siger både toplækkert og ganske okay
og selv den værste madklub kan skylles ned med et glas Chardonnay

---

DRUK

- Af Astrid Nathan

Daggryet indtræder
Stråler af lys danser ind ad vinduet og danner en diagonal

Densiteten er dalende
Duften af drift og druk dirigeres rundt i rummet

Menneskene er defekte
En dosis af dørskhed definerer dialogen

Debatten er aftagende
Diffuse drømme differentieres og efterlader decimaler

Dannelsen er deprimerende
Her eksisterer alene disciplin på deltid

Kun promillen er dedikeret

BAGSIDESTRIBEN

Idé og tegning af Thomas Langemark Trojahn

 Egmontianeren@ehp.dk

 Egmontianeren

 Egmontianeren

 Egmontianeren

